

5300

46560-3814698

S

*delegatie
getuigd
4*

NETHERLANDS DELEGATION
TO THE UNITED NATIONS
ROOM 301, 10 ROCKEFELLER PLAZA
NEW YORK 20, N. Y.

TELEPHONE: CIRCLE 6-5889

Datum 8/5	Agenda 1/5-10
Foto 24620.	Dossier H 113 70

cc H 413.2 23

VERTROUWELIJK

No. 995/256

Nieuw Guinea.

4 Mei 1950.

COPIE NAAR M GEZONDEN.

DATUM: 9/5/50

Ten vervolge op mijn schrijven van 3 Mei 1950, No. 981/255, heb ik de eer Uwer Excellentie mede te delen, dat ik gisterenmiddag mijn Franse ambtgenoot Chauvel bezocht en hem inzake het Nederlandse standpunt ten aanzien van Nieuw Guinea overeenkomstige mededelingen deed als die welke ik tevoren aan Sir Alexander Cadogan had uiteengezet.

Chauvel toonde zich uitermate geïnteresseerd, hetgeen wellicht juist op dit moment niet verwonderlijk mag heten, nu uit Parijs berichten komen volgens welke Frankrijk op de a.s. conferentie der grote drie zal aandringen op rechtstreekse Amerikaanse hulp (wapenleveranties) aan de Franse troepen die het Bao Dai regiem verdedigen tegen het opdringende communisme, zonder als voorwaarde daarvoor te doen stellen dat aan Bao Dai een grotere mate van onafhankelijkheid moet worden gegeven. Het Franse standpunt zou volgens deze berichten zijn, in tegenstelling tot de opvattingen van Jessup, dat een Indo China en Vietnam buiten de Franse Unie, snel aan het communisme ten prooi zouden vallen.

In deze gedachtensfeer leek Chauvel ontvanke-lijk te zijn voor de Nederlandse zienswijze inzake Nieuw-Guinea. Hij zeide dit niet met zoveel woorden, maar uit enkele opmerkingen en uitroepen tijdens mijn uiteenzetting ("parfaitement", "naturellement", "c'est evident", enz.) meende ik dit toch te mogen afleiden. Uiteraard wilde en kon hij zich niet tot een duidelijke uitspraak committeren. Hij verzekerde mij evenwel dat hij aan zijn regering onmiddellijk zou seinen om hem van de reacties van de Quai d'Orsay op de hoogte te stellen, en verzocht mij om, wanneer ik daartoe vrijheid had, hem in kennis te willen stellen van mijn eigen indrukken omtrent hetgeen anderen hieromtrent dachten. Ik zal gaarne te gelegener tijd vernemen of Uwe Excellentie voortzetting van zulk vertrouwelijk contact nuttig acht, wanneer Haar de opvattingen van de Quai d'Orsay op dit punt bekend zullen zijn.

Ik kreeg

Zijner Excellentie
Mr. D. U. Stikker
Minister van Buitenlandse Zaken
te
's-Gravenhage.

Ik kreeg de indruk dat Chauvel de opvatting deelt van vele zijner landgenoten dat Frankrijk in Indo China en Vietnam een strijd voert die mede de strijd is van het gehele Westen tegen het communisme. In dat opzicht komt een deel van het Nieuw-Guinea probleem in hetzelfde vlak te liggen, en in deze geest ware wellicht de Quai d'Orsay verder te bewerken. Dat sommige groepen in Indonesie de erkenning van Ho Chi Minh bepleiten vervulde Chauvel met bezorgdheid. Tegen de "afrondingspolitiek" van Indonesië, waar ook de communisten de unitarische stroming steunen (naar ik hem op grond van rapporten van Dr. Hirschfeld kon bevestigen) en de expansie-neigingen zeker zullen aanmoedigen mede ten gunste van ideologische expansie, ziet Chauvel, zo meende ik te begrijpen, ernstige bezwaren. In India ondervinden de Fransen zelf de gevolgen van zulke afrondingen. Een afstaan door Nederland van Nieuw-Guinea zou daarvoor een nieuw precedent scheppen.

Gelijk Sir Alexander, was ook Chauvel van mening dat een tijdige oplossing van het Nieuw-Guinea vraagstuk, alvorens het communistische gevaar verder opdringt, wenselijk zou zijn, terwijl hij evenmin als Sir Alexander, gaarne zou zien dat deze quaestie voor de Veiligheidsraad zou komen. Hij liet er zich evenwel niet over uit of de Franse regering bereid zou zijn ter bevordering van een oplossing in Nederlandse zin invloed in Djakarta uit te oefenen. Vanzelfsprekend wilde hij eerst weten hoe de Nederlandse zienswijze in Parijs zou worden ontvangen. Wel meende hij dat dit vraagstuk op de conferentie der grote drie ter sprake zou kunnen komen. Ik herinnerde hem in dit verband eraan dat volgens persberichten uit Parijs, de Franse regering voornemens zou zijn te bevorderen, dat wanneer de vraagstukken van het Verre Oosten daar aan de orde komen, Nederland daarin betrokken zou worden, uit hoofde van de Nederlandse ervaringen opgedaan in de Indonesische quaestie.

In hoeverre positieve Franse steun kan worden verwacht, hetzij door diplomatieke pressie in Djakarta, hetzij door een sympathiserende houding in de Veiligheidsraad indien het Nieuw-Guinea probleem daar mocht opkomen, kon uiteraard in dit stadium nog niet blijken. Wel kan uit dit onderhoud, gelijk uit dat met Sir Alexander Cadogan, worden afgeleid dat de Engelse en Franse permanente vertegenwoordigers hun regeringen niet zullen adviseren om Nederland zo nodig, met dwangmaatregelen waartoe het Verenigde Naties charter eventueel de mogelijkheid zou kunnen openen, te nopen een oplossing te aanvaarden welke zowel voor Franse als Britse belangen een gevaarlijke wig zou kunnen drijven in hun eigen relatieve zekerheden. Het wil mij voorkomen dat het voor de verdere

bepaling

bepaling van de Nederlandse tactiek van primordiaal belang is om daarover nadere zekerheid te verkrijgen. Op a priori dankbare positieve medewerking zal wel niet kunnen gehoopt worden in een geval dat aan verwante Britse en Franse problemen hinderlijk relief zou helpen geven. Maar er ware al veel gewonnen wanneer positieve tegenwerking zou kunnen worden voorkomen. De positie van Australië kan dat helpen bevorderen.

Afschrift dezes deed ik rechtstreeks toekomen aan Harer Majesteit's Ambassadeurs te Washington en Ottawa.

DE VERTEGENWOORDIGER VAN NEDERLAND
BIJ DE VERENIGDE NATIES,

